

παρά δειλά-δειλά. Ἐλείψαν αἱ ἐπαγγελίαι ἐκείναι καὶ αἱ ἐλπίδες, ἔλειψεν ἡ ὄρεξις τῶν δημοσκοπικῶν ἐκείνων στόμων, οἱ ὅποιοι εἰς τοιαύτας ἀνωμάλους ἡμέρας παραφέρουν καὶ ἐνθουσιάζουν τὸν λαόν. Ὀλίγοι ζητωκραυγαί, ὀλίγοι λόγοι, καμμία διαδήλωσις, τίποτε τὸ πανηγυρικόν. Ἡ ἀνθρυσία διὰ τὸ μέλλον κρατεῖ ἀκόμη τὰ στήθη ὄλων. Ἡ ψηφροσφία τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, ἡ ἀναδιβάσασα ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τὸν κύριον Τρικούρη, δὲν θεωρεῖται τι ὀριστικὸν καὶ μόνιμον. Φοβοῦνται ἀκόμη μεταβολὰς καὶ μεταβολὰς ἀπροόπτους.

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἐγένετο ἡ ἐναρξίς τῶν ἀναγνωσμάτων τοῦ Παρνασσοῦ. Ὁ κ. Σπυριδίων Λάμπρος ἀνέγνωσε τὴν περὶ τοῦ τελευταίου Αὐτοκράτορος τῆς Τραπεζούντος Κομνηνοῦ ὠραιότατην καὶ πρωτότυπον, ἐπὶ τῇ βάσει νέων ὄλων πηγῶν, μελέτην του. Τὸ ἀκροατήριον, ἐκ φοιτητῶν κυρίως, κυριῶν καὶ λογίων, τὸ ὅποιον κατέκλυσε τὴν αἴθουσαν καὶ ἐπλήρωσε τὸν ἐξώστην, ἤκουσε μετὰ θρησκευτικῆς σιγῆς τὴν ἔντονον καὶ γλαφυρὰν ὁμιλίαν τοῦ κ. Λάμπρου καὶ ἐξερράγη μετὰ τὰς τελευταίας λέξεις εἰς ζωηρὰ χειροκροτήματα. Ὁραῖα αὐτὰ τὰ ἀναγνώσματα. Τὸ μόνον τὸ ὅποιον θὰ ἤρξαστο εἶνε νὰ εἶχεν ὁ Σύλλογος αἴθουσαν μεγαλιέτραν. Συρρέει τόσος κόσμος πάντοτε εἰς τὰ ἀναγνώσματα καὶ φεύγει μὴ εὐρίσκων θέσιν, πολὺ πρὸ τῆς ἐνάτης. Τὸ κοινὸν διψᾷ καὶ δὲν ἱκανοποιεῖται. Εἰς τὰ μᾶλλον ἐνδιαφέροντα ἀναγνώσματα ἢ διεύθυνσις τοῦ Συλλόγου πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ μεγάλου συνωτισμοῦ ἀναγκάζεται νὰ διανέμῃ εἰσιτήρια. Μὲ εἰσιτήρια ἔγεινε καὶ τὸ ἀνάγνωσμα τοῦ κ. Ψυχάρη, διὰ τὸ ὅποιον τόσον ἐνδιαφέρον ἐξεδηλώθη ἐκ μέρους τοῦ ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ. Τί κρῖμα νὰ μὴ ἔχῃ ὁ Παρνασσός, ὁ πλήρης ζωῆς, μίαν αἴθουσαν διπλασίαν, εἰς καιρὸν μάλιστα ποῦ εἶνε κλεισταὶ ἀγρησίμευτοι αἱ μεγάλαί αἴθουσαι τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Ἀκαδημίας!

Τὶ ἐφημερίδων κατακλυσμὸς εἰς τὰς Ἀθήνας κατ' αὐτὰς! Κάθε ἀρχηγὸς κόμματος, τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος, ἐννοεῖ νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἐφημερίδα του. Δὲν ἔχει παρὰ νὰ διαθέσῃ πρὸς τοῦτο ὀλίγας χιλιάδας δραχμῶν. . . τὰ ἄλλα εἶνε εὐκολώτατα! μετ' ὅλην τὴν σημερινὴν ζήτησιν, οἱ δημοσιογράφοι εἶνε ἄφθονοι καὶ διαθέσιμοι, διότι ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἶνε δημοσιογράφοι. Οἱ τοῖχοι ἐγένευσαν μετ' ἀγγελίας ἐκδοθέντων ἢ ἐκδοθησομένων νέων φύλλων. Ἄγνωστα ὀνόματα πλήττουν ἀπὸ τινος τὰς ἀκοάς μας: ὁ «Μηνύτωρ», ἡ «Φωνὴ τοῦ Λαοῦ», ὁ «Κῆρυξ», ἡ «Συνταγματική», ἡ «Ἐλλάς», ὁ «Νεολόγος». Τώρα κυρίως ἐφαρμόζεται τὸ γραφὸν μίαν φορὰν ὑπὸ τοῦ Ἀστειῶς, ὅτι κάθε βωμικὸς θὰ ἔχῃ τὴν ἐφημερίδα του καὶ κάθε ὄρα τὸν ἱστοριογράφον της. Ὡς νὰ ἦσαν ὀλίγοι, βλέπετε, αἱ ὑπάρχουσαι ἐφημερίδες!

Ἐκ τοῦ Σκρίπ:

Ἡ σκηνὴ εἰς ἓν καφενεῖον.

Φοιτητῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κρατῶν εἰκοσάφραγκον κτυπᾷ δι' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς μαρμαρίνης τραπέζης διὰ νὰ πληρώσῃ τὸν καφέ του. Εἰς μάτην ὁμῶς, διότι κανεὶς ὑπηρετῆς δὲν ἐμφανίζεται.

— Μὰ τί διάβολο, φωνάζει ἐν ἀγανακτήσει, ἐκουφάθησαν ἐδῶ μέσα;

Καὶ ὁ παρακαθήμενός του:

— Δὲν ἔχετε δίκαιον, κύριε. Ὁ κρότος αὐτὸς εἶνε ἄγνωστος ἐδῶ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Τὸ ἐν Παρισίοις ἐκδοτικὸν κατὰστημα Φλαμμариῶν ἀνέλαβε τὴν ἐκδοσιν τῶν Ἀπάντων τοῦ ἱστορικοῦ Μισελέ. Τῆς μεγάλης ταύτης ἐκδόσεως ἐξεδόθη ἤδη ὁ δεύτερος τόμος.

— Ὑπὸ τοῦ Λέοντος Κλαδὲ ἐξεδόθη πολυλοῦ λόγου ἀξία μελέτη περὶ τῆς Λυρικῆς καὶ Σατυρικῆς ποιήσεως ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὸν μεσαιῶνα, μέχρι γάσμα προσωρισμένη νὰ πληρώσῃ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς γαλλικῆς φιλολογίας.

— Τὸ τελευταῖον τεύχος τῆς «Ἐπιθεωρήσεως τῶν Δύο Κόσμων» δημοσιεύει ἐκτενὴ μελέτην τοῦ Ρενὲ Δουμὴκ περὶ τοῦ πρό τινος ἀποθανόντος διηγηματογράφου Γκυ δὲ Μωπασσάν, ὃν θεωρεῖ ὡς ἓνα τῶν γνωστότερων γαλατῶν συγγραφέων, τὸ ἔργον τοῦ ὁποίου θὰ ἐπιζήσῃ μετὰ τῶν κλασικῶν.

— Εὐμεινῶς λίαν ἐκφράζεται ὁ τύπος περὶ τοῦ νέου μυθιστορηματοῦ τοῦ γάλλου συγγραφέως Ἐρρίκου Ραβουσσάν, ἐπιγραφομένου Sans entraves. Εἶνε ἡ ἱστορία νεαροῦ φιλοδόξου, ἄνευ προλήψεων, ἐνὸς γάλλου τοῦ τέλους τοῦ 19' αἰῶνος, ὡς τὸν ἀπακαλεῖ ὁ συγγραφεύς, ὁ ὁποῖος καταπνίγει ἐν ἑαυτῷ πᾶν αἴσθημα, πᾶν φίλτρον, θραύει πάντα γαλινόν, διὰ νὰ μὴ προσκόψῃ κατ' οὐδενὸς ἐμποδίου ἐν τῇ διὰ τῆς κοινωνίας πορείᾳ του. Ἄλλ' οὕτω πράξας, εἶδεν ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸ ὄρισμένον τέρμα, ὅτι ἀπέκοψεν ὅλους τοὺς δεσμοὺς τοὺς συνέχοντας τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὴν ζωὴν καὶ ἀφίλος πλέον, ἄνευ ἐλπίδος, ἄνευ γοήτρου, αὐτοκτονεῖ οἰκτρῶς.

— Ὁ διάσημος νορβηγὸς μυθιστοριογράφος Kunt Hamsun δημοσιεύει εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς Revue des Revues μελέτην περὶ τοῦ μεγάλου συμπατριώτου του Ἰβσεν καὶ ἄλλων νορβηγῶν συγγραφέων.

— Ὁ Ἐρνέστος Κούρτιος δημοσιεύει σειρὰν, ἧς ἐξεδόθη ὁ πρῶτος τόμος, περιλαμβάνουσαν τὰ ἀρχαιολογικὰ καὶ φιλολογικὰ αὐτοῦ μελετήματα, τὰ κατασπαρμένα εἰς διάφορα περιοδικὰ.

— Ὁ καθηγητῆς Ροβέρτος Πέελμαν ἐξέδωκε μελέτην περὶ Σοσιαλισμοῦ καὶ Κομμουνισμοῦ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλήσι καὶ Ῥωμαίοις, δι' ἧς ἀποδεικνύει ὅτι τὰ κοινωνικὰ ζητήματα, τὰ συγκινούντα τὰς σημερινὰς κοινωνίας, κατὰγοντα ἐκ τῶν ἀρχαίων.

— Ἐξεδόθη ἐν ταῦθα ὁ α' τόμος τοῦ περὶ Ἑλληνικῶν Βουλῶν ἀγγελθέντος συγγράμματος τοῦ ζακυνθίου δικηγόρου κ. Διονυσίου Σωμερίτη.

— Περὶ τοῦ Πρίγκηπος, τοῦ μυθιστορηματοῦ, τὸ ὅποιον ἐξέδωκε κατ' αὐτὰς ἐν Παρισίοις ἡ σύζυγος τοῦ μυθιστοριογράφου Ἐκτορας Μαλιῶ, δημοσιεύει περιεργον κριτικὴν ἐν τῷ Φιγαρὸ αὐτὸς ὁ σύζυγος τῆς συγγραφέως. Ὁμιλεῖ γενικῶς περὶ τῆς γυναικὸς ὡς μυθιστοριογράφου καὶ εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τὴν θεωρεῖ ἐν πολλοῖς ἀνωτέραν τοῦ ἀνδρός. Τῆς δὲ κυρίας Μαλιῶ θαυμάζει προπάντων τὴν πρωτοτυπίαν, τὴν ἐκ πάσης ἀνδρικῆς ἐπιδράσεως σπανίαν διὰ γυναῖκα χειραφεσίαν.

Μουδικά

Τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν διευθύνσεων τοῦ Φιγαρὸ καὶ τοῦ Γαλάτου ἐσχηματίσθη ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ ἀνεγέρσεως μνημείου εἰς τὸν Κάρολον Γκουνῶ. Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ὄρισθη ὁ Ἀμβρόσιος Θωμάς.